

205
vnde huc tibi coaminande.

Art. Primus.

3. Stru obtu male scia
debeat eē nēriu?

Q. Sac e conditio regiae ad obtu male scia. Id an ex quā quād.
resolūt. nos dūz obtu male scia dūz pōccūmū. vñlāmī gr.
rebus eē q̄as uersat̄ scia. ut f̄ h̄c. f̄ vñlā. vñlā. Alē f̄ p̄sār̄ rōy.
concessionebus, in quās scia immī tendit. Notabis 2. id obtu
pōccē dīci nēriu, quia semp nēriu et id est. Et quia semp nēriu
sit uerū. q̄le à scia semel iudicati. que alioquin actu existat.
sue non. Not dūz 3° p̄sentem q̄ p̄cedere de h̄c e necessit. que
dari p̄. f̄ extra alii n̄ existant.

D. Iff in h̄c re dūplex eē dñia. e neg. q̄ asserit sciam
n̄ solū agere de rebus nēris, sed q̄ de cōgēntib̄is, p̄ h̄c n̄
op̄i ei ut obtu male scia sit nec. Pr̄ i quia si scia dēnt eē
de nēris, p̄f̄ q̄ e certa et infallibilis. sed de re cōgēnti
q̄t dari via certa, et infallibilis. q̄t de re cōgēnti fit dari
scia et cōfīgērit ut eius obtu sit nēriu. Pr̄ sūm. quia h̄c
q̄t e (Ante p̄fūrū) e obtu cōgēns. et tñ de illo dat̄ nota

* esse

certa

vera et infallibilis. Enemque notia d'iuina pide, q̄ ordinamus
illio quatuor: q̄ de re congentia eoz. 2° illa confidit
as directioes de clementis, et alijs rebus congentibus. vñq̄
hiberno tempore pluat, adiuvio aut uigant calores: et m̄
huius res sunt omnes congentes. q̄ utq; compr. quia Christus di-
xit sc̄ia mortali mutatio eius obli: q̄ in se et sc̄ia agere de
mutabilibus. xx.

² Tercia est oīo certa, et tenenda, affirmativa, q̄ assert
deus male sc̄ia dicit ē nō rē: quia illa, q̄ cognito certa, et
evidens ē: ita certa, ut nullum falso ē possit: q̄ ausōrum
male sit ē nō rē. Pr^{ter} tunc, quia necessitas et immutabi-
litas dicitur sicut obli: nō sol formalis, id est ratiocinalis:
sc̄ia male sc̄ia n̄ ē nō rē, nec et ipsa sc̄ia nostra ē q̄t: et
q̄t ē falsa; ac adeo ēē, et n̄ ēē sc̄ia.

Enodatio arg^a q̄ i. sra.

Ad^o arg^a q̄ i. via. c. Mai. et dist. Min. ad^o de re
congentia p̄sū dari sc̄ia. Quale signat^a ratione sc̄ia, et
infallibilis, q̄ desumat sua certitudine et obli: formalitatis:
nō et obli: formalis, et mali. Dein. N. cont. Cū probat.
Min. c. Mai. et dist. Min., ad^o de illis obli: congentiis.
de illis p̄sū dari notia certa, et infallibile, q̄tis eae
res p̄dei, q̄ ordinamus illi p̄sū, q̄ desumat sua certi-
tudine^a obli: non formalis: nō illa desumat ab obli: p̄soni, et
mali. Deniq̄ dist. cont. codicem mō. De ratio diver-
sitate?

225

luiersitatis, quia actus fidei in signis non sumit qualiter
ab obliuione mali, inquit tendit; et in ab obliuione primariaq[ue] tendit,
neque ab obliuione mali inquit tendit. a testimonio alium q[uod]
autem sit infallibile, bone haec reddere actus fidei certus, et in-
fallibilem, tali quoquin obliuione mali, in obliuione actus tendit, ut
contingens, et mutabile. At si actus sit autem ratio desu-
nit, et sua certitudine ab aliis obiecto, nequaquam a prima, et a
mali p[ro]posito regitur, ut dicitur sit nemus, et infallibilis.

Art. 2° dist. Mai; assūtū phisica corpora aeris ad h[ab]itacū
clementias atq[ue] si dimittat alij concomitentes logique fieras ut
q[uod] p[ro]positum phisica demonstrat alij passim de hoc, vel scilicet
atq[ue] si in obliuione alij concomitentes phisici tamen necias: q[uod] si illa
q[uod] hiberno tempore pluiat, et actiua uigant calores. Et ideo
humi dimittentes non dico logicas et simpliciter dimittentes sed tamen phisicas
et similes. Dicunt etiam: et pr. cont. Dicunt ad corpora due tristis
lamenta: p[ro]prie[te]s et cognitio impossibili per se si disserit, si compositione
actu[m] mali sive mutaret, prout, ut causa et scia coniungentur, et
in nihil nos.

Acta huic arte dupla cursu, ut defendit potest
Deus reparare a diuisis proprietates reales quas
erit, non tamen quoad convenientia?

Art. 3°

3. 3
Dicit obiectum male sua dicit
et forgetur.

*S*icut etiam conditio optimus sit; et quia notandum est operis deinde posse accipi: non nisi prout idem est atque nervi quoque veritatem coneturis nisi prius, et subito, et in horum resolutione a precedenti obiecto male sua dicit esse forgetum seu remissum? At nisi hoc idem est atque memoria quod omnia: cuncta ut nemo dicit semper constare, et nihil est sic mem-
cedat quod hoc sit.

*P*roba *I*ntra quae affirmativa, quae sequitur quae
Aristoteles res ipsius de operis via vacant, operare, et nesci-
stere. q' n' uidet neg' suu' q' de operis quoque via?

*N*ihilominus certissima est et lenocando est una neq' passim
2 operis ut obiectu male sua est operis quae ad eam. Et quia
deinde multe res creatae s' res mobiles: res deprendi
sunt obiectu male alij scirpsit. ut in obiectu male non conser-
tor, et non perire ut fides docet: q' n' opus est ut obiectu male sua
ut remissa quodammodo: et conterit non perpetuum?

*A*nd fintu prima sua dm' est aut deceptu p' usc' in
eo, quod existasit deus operari ex necessitate nra p' in

produisse, ut de pecto conservare nec resurgere. Ego scilicet agens
et ideo ~~in~~ ^{ad} hanc vias agere de perplacitis fluoridem iam
huc tñ error, ut non solù duximus pacem, sed et lumen nati repre-
gnat, nullo misere audiendus.

3. The above made up before it is sent.

*S*ic et² et ult^a condicio malis obtraxia: et qua^b dughes et ma-
t^c naf^d. 2 agit sicut n^e solv^f apre de libris, et de singulari-
bus et hanc n^g opus ut lat^h male sita vire. *P*roqua idea
sia agit de his libris, qⁱlibet illarum h^j est proprietate realis
dissidis ab illo a proprie^k tale. Et de quodlibet singulare h^l est proprie^m
realis dissidis ab aliis. *P*roqⁿ Min, quia singularia sunt
m^ore diversa p^pactio*n*s cinclo: q^o hec sunt dissidis proprietas realis.
2° si s^ocia n^o dagerent de singularibus p^ortet q^o singula^o cor^o p^ortet et
ut^ota coniunctio a corruptione singularia. Et in s^ocia agit de illis:
et agere dissingibus illa companda. Confir. quia Theologia e^o
sia, et in agit de singularibus, nege de Deo, et de ^o Dno.

Dona quæ sequuntur, e affirmativa, assertio ab aliis male
scia deire, scilicet nō agere de singularibus
hj p. authoritate sibi q. hoc expresse docent multis in locis.
E vero quia ob aliis male scia dicitur c. tale, ut de illis et reales
potestates possint demonstrari: sed singulare nō habet proprietate
reales diversas ab illis, q. count iis ipsos ut de illis possint diman-

uadimus q[uod] de Proprio a. 2. q[uod] n[on] p[ot]erit c[on]tra maria
sila. conpriv. quia singularia sunt proprie[m] impressa et uide
maria q[uod] si p[ot]erit c[on]tra sciam, infinita est prope presentia et
nimis m[al]a adduta. p[ot]erit q[uod] n[on] solu[m] minus horum nobilitatis et
et a nullo p[ot]erit p[ro]fite comparari q[uod] tamen ad h[ab]itu absurdus q[uod]
dicitur a d[omi]no male sua dera c[on]tra illam.

Ad 4^u argu³ pro 1° vna dicitur. Nam. a si illa c[on]tra uera p[ro]p[ter]o
aderat desingularibus diversis spciis. t[em]p[or]e falsa si procedat
de singularibus eisdem spciis. Ad probacionem Min. dicit.
Anis et coris codemini. Instabili. q[uod] saltem de singularibus
dorsa spciis p[ot]est datur sua. P[ro]p[ter]o. Rati^o 2. quia finis + immix-
tutaria diversa spciis habent diversas proprietas. illa in proprietate non coarctantur
et immixtis individualiter ut in coribus, et r[ati]o illorum coarctantur.
absencia.

Ad 2° vni. Mai. neq[ue] n[on] scia deponit et minime agere de
singularibus. q[uod] illa corrumpit. sed quia n[on] habet propria diversas
a nisi coribus, et quia sunt gen[us] inseparata, et unus abstrahunt
a me, ut p[ro]p[ter]eante diversi. et configitur illa (saltem quo-
ad sua propria) q[uod] agit de Deo, et de x. D[omi]no ex proprietas
n[on] c[on]tra regula deponit ab aliis; quia ut dicimus Cap.
2. q[uod] i. a. i. n[on] notia uideris, sed obserua. c[on]tra deponi-
t[ur] late loquendo. Dein. c. Min; et 2° vni. cor[re]ctio ab alii
scia (eo modo quo nunc dicimus) de singularibus h[ab]ituibus ueras
proprietas q[uod] illis est, et minime coarctantur, et n[on] r[ati]o illarum nisi coris ut
contingit in Deo, et in x. D[omi]no; n[on] c[on]tra singulib[us] h[ab]ituibus

proprietate illis p^r causis et limis d^r re n^r ois C^r ut contingit
in alijs singularibus, q^r q^r procedit n^r e q^r:

Quas 2. De corruptione scientie

Art. Primus

¶ Per quas casu scia corrumpatur.

It quod resolutu^r notandu^r est siam s. posse esse actuali^r
uel huius, ut id dicimus ad cap. L. q. i. a. v. Notandum
du^r in nobis huiusmodi p^r quis esse sermone^r de sua actuali^r. No-
tandum^r quinq^r cas aut ipsi cas, de q^r debilitate p^r de vni-
fillas scia corrumpatur. Et mutatione sui corruptio obicit malis
quoad coniunctionem ueritatis priuata cu^r subito. Et corruptione subi-
missionis; ut si monachus, qui scia^r tenet. Et obliuio dicitur
et obliuio mediij. Et conoratio, ne ge^r error. His positis, prolin-
gulat^r, singulas ergo dico.

Prima dico. Scia n^r est corrumpi p^r corruptione obuicti malis.
p^r quia deinde male scia sunt coniunctiones nostra in p^r gravi et abru-
pti ha^r coniunctiones sunt obo^r n^r r^r et immutabiles ab intrinsecu-
nec ab uno corrungi possunt; q^r scia n^r est corrungi p^r corruptione ob-
iecti malis. Et q^r q^r Art. q^r q^r oportet videat sentire dum os-
serit scia^r mutari, mutato eius obiecto, q^r uera t^r oportet n^r sentire,
et locutus fuit q^r supposicione impossibili; ut notarii q^r q^r gaudenti
a. 2. a. dico. Per corruptionem subi submissionis, nam tali scia singuli-

Et om quid, etea quodam mar³ **P**rae pars qd sunt scia corrupti,
 ita amicitia sumptu qd omni sui e³ genit. sed ipsa p³ qnt omni sui
 e³ corrugione subtili invasionis. **G**lare. Proba. Non, quia
 ipsa invasionis scia, & intellis, qui cu³ sit proa spalis in hanc
 m. cias sibi cu³ ipsa perseverat. **T**his qd subtili deus, mori-
 ati. qd scia n^o communis qd corrugatione subtili invasionis. **P**ro-
 dein 2^a pars, quia tunc scia amittit in qd et quoad mihi
 qd amicitia qd usuphantasmata, qui habebit in corpore.
 id qd corrugatione subtili deus, qd qd mortis homo amitti-
 tis scia quoad clavis usuphantasmata, qd amicitia, non amitti-
 pit in quid.

Ba. **A**cc. scia actualis amittit qd obliuione d³los. **D**icitur
 quia tunc alij cognitio d³ amitti, qd illius n^o possumus re-
 undari qd resiliens, sed si alij contingere qd spissitudi-
 bilis, ut qna resiliens, n^o possumus in recordari d³los scien-
 tiae: qd tunc dicimus amissa scia actualis, scia actualis
 amittit qd obliuione d³los.

Conclusio. scia actualis, amittit qd obliuione me-
 dit. **D**icitur, quia intellus rof tendet in abu meditatis, qn tibi
 attingat rof qd tendit in r. id medit³ cognitio e³ rof
 p³ qd qd intellus tendit in d³los. qd si qd cognoscit medit³
 aut illius obliuiscatur, n^o poterit actu scie, elire, aut repetere.

XXX

et cont^o dicitur amissio scia³ actualis p^oll^o m^on^o m^odi. Compi-
qua³ actus sicut et certi discursus. sed certi supponit nota³
antem, t. p^oll^o, uel saltem ueritate iudicanda. sed illa nota³, au-
t^oto saltem iudicativa, s^opp^o, n^o e³ alia quia recordatio m^odi:
p^o si n^o dicit talis recordatio, n^o potest repeti accusatio. et certi
dicitur scia amissa p^oll^o m^odi obliuione.

S. c. scia actualis amittit^o t. m^og^o p^o contrarie, nempe
p^o erroris actualis: scia i³ huius n^o amittit^o t. m^og^o, sed t. m^og^o
et quod maiorem intensionem. Q^o a³ ges. q^o illa³ q^o illa³ corrupti
simpliciter a quo innat^o contrarie: sed scia actualis et qualitas, et
error actualis ta³ in g^ori intenso, qua³ in remissione e eius contrarie
innat^o: q^o illa³ penitus corrigit. Q^o dicitur^o pars, quia error ac-
tualis n^o summe contraries scia huius. Et inante suo huius-
modi ipsa producit: q^o n^o oper^o ut illa³ sumptu destrua, sed t. m^o
in quad: remittendo. ual^o sit g^ori intensionis, q^o illa³ corri-
git erroris q^o illa³ produxit.

A^o q^o o³ his colligessia³ actualis, et errore³ actualis, et
idem obliuio³ p^oci³ i³ sal in intu^o, nec in g^oribus intensionis ne-
con remissione illa³ actualis i³ errore³ scia, aut scia huius i³
errore³ actualis, aut denq^o scia³ actual huius i³ errore³ huius;
n^o p^oci³ not^o i³ sal in g^oribus p^oci³ i³ in g^oribus remissis.

M^otu³ accusatio potest repeti abq^o actuali scia
donato³.

+ Intensis

Pro cursus hoc to m^{is} haec q^{uod} immoret nobis in illa immo-
tanda? Videant^{ur} q^{uod} dura sunt ad cap. i. q. 4. a. 2. obi-
cipit affirmata^{ur} huius q^{uod} sequuntur, ad breves sufficiere re-
cordationes primas, sive mediis id antea induit^{ur} et regreden-
dū actus sive primit^{ur} sive actu^{re} repeti ab eis hoc actualis ope-
rari, sive premisandū. Et ita CUD. hor. Po.

Bonum alterum scilicet p^{ro}p^{ri}ter repeti ab eis actuali re-
cordatione mediis.

Sed q^{uod} c^{on}tra superiori agere colligim^{ur} neq^{ue} Henoc^{is} est uer-
ram; si quod d^{icit}ur in suis scilicet amittit q^{uod} mediis observat^{ur}. Ut in re-
solutio^{ne} illustrior erat, p^{ro}p^{ri}erentia est duplex rati.

Prima est agere q^{uod} a se decessisse sive repeti a viro in illu^m ab eis
actuali recordatione mediis. Secunda, quia n^{on} unius dependet actus
sive a diversa auctoritate, & testimonio (quod est medius credendi)
qua actus sive a medis scientiis. Et deinceps p^{ro}p^{ri}erit p^{ro}positioⁿe
actuali recordatione duini testimonij: postea. Et tunc quia
si recordatio duini testimonij ad est o^{mn}is eraria ad repetendum dictu^m
p^{ro}p^{ri}ei, sequitur nos raro admodum eluen actus p^{ro}p^{ri}ei (sⁱ p^{ro}p^{ri}ei raro et
perimutur nos hinc q^{uod} dura recordatione). Et hoc n^{on} uidebit dñs^{is}
utrius^{que} quia Theologus aliquis factus hancius assentim^{ur} u^{er}ba
dictius theologus: et in recordatione mediis q^{uod} q^{uod} illi assentit: q^{uod}
et plus potest assentiri tunc scientiis q^{uod} recordet^{ur} mediis. Pr

Min. quia mediu a sententiis illis circius theologicus, et diuina
authoritas: sed illo haec rebus n recordat diuina authoritas sicut
ad hanc hanc et non habet hunc pdei diuinae, nec credit churcha au-
thoritatem nisi in recordatis mediis ea quae a sententiis.

Q. In geometria sunt multa artes senari: qui me-
di recordantur obo nescia, n poterit demonstrari, ut qd obo quoniam
mentem tenentur obo demonstrare usq ad t. Et hoc n vniuersum, ne for-
tale, qd est cognoscere, quia illud cognoscere in uno acto
auimus, et hinc ad alios actos, qd est cognoscere eis, facti
lianis, qd auimus, exhibet ad dico: et contineat bene poterit illud cognoscere
absq medij cognitione. T. Vnde diuinus poterit absq
rogari ab intellectu actuali recordandus: qd est absolute ab
illius recordatione sic obo nescia. Ans. qd: quia Deus per seipso
conversus medij qd dico: qd tunc in illa illa absq medij cognoscere
cuius. Condit: quia n matis pendet actus suus a medio actu
cogniti, quia nostra mentitur actioni a sensu ipsius donuti:
ut Deus de cibis oculis producere, conservare discere intuitum
acti, in illud acti est operis qd et cu in illa poterit facere acti
sua, qd medium acti cognoscere.

Q. Nihilominus tenenda est una negatio, qd docet actus sicut
nullo modo ab intell potest regari sine actuali recordandis mediis: qd
i codens pnt: quo. Dicendum est dico: quia actus sicut n
pertinet in dico, sed et in medium contentus in premisis vel

m. hinc recordabor em i^o tale medie^s dicit cognosci actis ut ac
m. pia exuas. at quoque ferre^s et n^o ferre^s in illud. 2.
inde hoc cognitio meus ad actu^s liris, sunt aquitatis tunc
et suo primi tunc. si undus sic dimitur et ascensio
i^o mea bona actulam per se ratione bius. q^o neq^o potest assentia
divine actuali cognit^e medijs.

Excedunt erga fa Cixx.

Argo p^o sua ut delues ad v. c. Mai et N. Mon. Ad illas
mibet A. Mai nos n. ex gerimur nec clere actus fidei
sive alioqui recorda divina revelationis: ut vocis quoties
tali actus aduersus, sive divina auctoritatis recordamur;
pro memore pone ad vertentem ipsius actus recordari oportet.
conveniat se n. recordari dicta revelationis factum est ita tale
hinc n. clere actus fidei significans. Ita ut actus fidei finiet,
conveniens ut obstat male fidei.

Ad unq. dist. Max. ascendo ab hac p*ro*p*ri*a et
in multis d*omi*nibus Th*eologici*s p*re* record a l*unus* modij. Sic
sene modij recordatione. Den. si Mr. Ad eius p*ro*f*or* die
medium credendi illas p*ro*pos*tu*as theologicas r*u*i Th*e**o**l**o**g**i**c**s* catholici a
duuisa ratione latrone, a cunctis i*n* p*re*missis. I*m* i*st*is record
a ita m*u*r*u* i*n* r*u*i Th*e**o**l**o**g**i**c**s* haric*ii*. Na*t* h*u*e q*u*o*d* estmet se illi asen
t*ti* p*o* duuma*n* regulation*e*; fallit*th*, ut asen*ti* m*u*r*u* p*o* auth*or*
Rumana*s*, aut p*o* sua*3* p*re*s*u*as*ione*, p*o* qua*3* et asen*ti* g*ra*m*u*sis

165

Ad 2° q^o coitia. Nam ut in geometria dicitur,
sue repetatur & elo, & regitur recordatio reliquas dictiones & con-
tra. Et sicut recordatio mea eius membris, & non re-
tenta est protulit ut id accipiat ut id. Non ita. Sicut
ut etiam alius elio, seu accurate. Ad conjunctum tamen,
ad hunc regitur in uno dictu, quoniam se habeat ad alium aut
pert representatum, quia representatio unius & gondet gse &
representatio alterius, non ad alium alterius indicandum, aut discursus
ratio & quia actus indicandus supponit gse, & contra appre-
hensionem, sue obiectus cognitus & actus apprehensum, sicut & alterius dic-
tus supponit gse, & contra indicandum. Dicim. qd. Contra.

Ad 3° qd. tamen ad eius probos. qd. tamen. Dicim. non
supponere concursum modis & elios, quia illa concursum non in
gta i.e. sufficientis, sed magis i.e. possit extrahere, & non regit
in alio gta eaeq; aliqd. aliud suppleri. Ad conjunctum qd.
qd. tamen. Nam & protulit opinione ventis abutit, & condi-
tio logica regita ad notia intuitiva, et ideo nec duum
fieri notia intuitiva rei absentes. qd. 2. qd. tamen. Pro
e, quia multo magis gondet actus scissus a medio cognitus, qua
notia intuitiva ab obiecto reali pente. Nam & protulit opini-
onem ventis abutit, & conditio logica regita
intuitiva. At uero modus cognitus & conditio logica regita ei liqui
et contra regita. ideoq; nec duum fieri notia intuitiva clivis
ab intitu dictatu, sine medij cognitione. alioquin sequitur engli-
catis;

^{versus} aduersaria, e' no[n] sit dictum quod sit impossibile. Ne sit, quia
nihil agnoscit mei genitrix contra mentem suam invenit.

Art. 3.

But si sit contrairem
a quo conatur?

Primum in quinta obie superiori resoluimus quoniam affirmatur
secunda erroris ei contrarium sciencia illa est consummat. Deinde
res illustrior evadat, duplex est illa ratione proponitur.

Prima ergo, q[uod] est, quia error non est contrarium sciencia: q[uod]
nilla distinet operari, quia contraria, ut fieri possunt, aperte
dicit deesse sua et deesse q[ui] est error. Et scia respondeat
q[ui] est. Si Min, quia error (ut sit opio falsa) contrarium est
opere uicior, quia aut contraria sub recta certa et evidente est
non sunt duo q[ui] est diversa: q[uod] est.

Secunda q[ui] est contrarium dubius: sed error et contrarium opio
et q[ui] est contrarium sciencia: alioquin ea est contrarium dubius. Si
Min, quia error est opio falsa: q[uod] est contrarium opio? Confitur, quia
notitia primi prius nulla habet contrarium. q[uod] negat notitia scientia illud
habit. Ans co[m]it[us] concedit. pr[ae]dicta, quia iteo primum prius est
contrarium, quia h[ab]et claritatem, q[uod] opposita obscuritatem p[ro]metat:
sed et scia h[ab]et claritatem: q[uod] est.

Et si quis sequatur; et affr. qd' altere erroris
 est in via illa qd' corrum pereat. Et qd' qd' est cognitio
 contraria illi, cui repugnat s'm id qd' sibi e' certe; n' illi, cui
 repugnat qd' id, qd' sibi e' certe: sed error repugnat scia
 it, qd' sibi e' certe (nempe s'm e' uidentia), et in uidentiam
 est in rectitudine (et in ueritate); repugnat aut' opin
 uione s'm id qd' sibi e' auentale, nempe s'm ueritatem et fuit
 (qd' sunt qd' auentales): qd' error semper e' contrarius scia et
 n' opin' uera: qd' aut' lucius error e' contrarius
 illius compages, diligendus est ueritas, quia hanc pugna
 ex plenaria uictoria, & atque est his.

Ut aut' qd' l'ndo soluant, not^{pa} qd' dia³ d'su'm in
 qd' finis cap^e de op'ris qd' l'xa et l'xu' qd' g'ra contumac
 qd' g'ra'issima, nempe illa, qd' continent' imm' sub'e'ro
 g'ra' primo, ut albedo et nigredo sub calore: alia u
 minus op'ria; nempe, qd' continent' sub eadem g'ra'
 g'ra', sed sub remou'': illa temperia, et intemperia,
 continent' remote sub actu' morali in coi; proce' aut'
 continent' sub uno g'ra', sed sub duobus diris, nempe
 uirate, et acto intemperia sub iudea, et temperia subu'nt.
 et hoc mo' se habent error, et scia: qd' continent' remote
 cognit' uidentur in coi; Proce' aut' continent' sub duobus g'ra'
 nempe error sub op'ris in eo, scia aut' sub notia certa, et

22825

evidenti

Ad 1° agn^o st. tis. statu proborum dicit. Mai.
et illa^o ecce si procedat de iuris propriis. n*on* si procedat
de contrarijs iuris propriis. Dic^o autem illis q*uo*d eorum, et cuiusdam
sua^o. q*uo*d contineri sub codem gr*e* p*ro*p*ri*o, contineri in subse-
der remoto; ut p*ro*p*ri*o ante distinetur. Denique dicit. cons*er*vis
codem mihi, quo distinetur maiorum. Brusus ad proborum
Mai. c*on*tra Min. et dicit. cons*er*vis asserendum omnem
et via^o n*on* contineri sub codem gr*e* p*ro*p*ri*o, contineri in subse-
moto. Ad 2° st. Min. ad eius p*ro*p*ri*o. C*on*tra, et q*uo*d. omni-
tio^o q*uo*d quia error cuius sit o*gi*o falsa, repugnat via in aliqd
iure n*on* s*er*vare s*er*tae a*cc*uracia et certitudine. q*uo*d ab iure
contrarii superius cu*m* alioq*s* sub codem gr*e* distinet, et se
inveniat et possit ab iure subto. At q*uo*d o*gi*oni*o* et
repugnat s*er*tae a*cc*urante cu*m*, n*on* s*er*tae a*cc*urante, et falsi-
tate; q*uo*d cu*m* n*on* sufficit ad iure contrarietatem, ut discimus in
f*ab*oe n*on* r*ati*o*n*ie. Ad con*tra*pr*o*pt*er* N*ost*ra. Nam actus quo
negari a*liq*s** est p*ri*u*s*, q*uo*d daretur m*is*ericordia, et p*ri*a
minus clara, et illi directe contrarium. At autem co*li*
n*on* hoc negant, sed quia supponunt talern*o* actus negante*s*
p*ri*u*s*, r*aro*, aut gene n*u*qua*s* dari. In*c*o*li*, ut dicant p*ri*u*s*
quod ammodo*n* in here contrarium.

Adag.

(Ad cap⁸)

Quæstio Præm. de pris.

Proponiti suistio, et deo p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o.

*C*ontra p[ro]p[ri]os deponit sicut, rotundus primus uaria
demonstratio p[ro]p[ri]a est. p[ro]p[ri]a entia nati, et p[ro]p[ri]a sciens. et
p[ro]p[ri]a uita in commone. Et p[ro]p[ri]e entia natu[m] p[ro]p[ri]e
instante ad liberos p[ro]p[ri]os. sed de pris sciens. Not^{ur} p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]a sciam in eo, siuei analogia in libero, et in p[ro]p[ri]o
sciam. P[ro]p[ri]a similitudine, sunt illa, q[ui] sunt indistinctio,
q[ui]carent media a priori, p[er] q[ui] nullum esse demonstrari posse
dicitur a priori. P[ro]p[ri]a illa, q[ui] sunt indistinctio
in q[ui]c sunt illa, q[ui] habent medium a priori, non tamen in logice, ne
in illa uita, nisi in p[ro]p[ri]o; et ideo nulla suspicibilis ea respon-
sabili.

*Dein p[ro]p[ri]o respondeat nec in p[ro]p[ri]e, qua obviu[m] et diuidit
disciplina in tractu[m] et speculacione. quibus quodlibet subiectum
in duas res p[ro]p[ri]as dividitur.*

*Et deo p[ro]p[ri]o ut h[ab]et. P[ro]p[ri]o sunt illa, q[ui] per se non est
ut est demonstrari. I. sunt illa, q[ui] non possunt demonstrari q[ui] medium
sunt cum a priori. Unde colliguntur hanc lexione coire tunc*

in rigore phys. simpliciter. illis. q. sunt simpliciter in demonstrabilia.

Origine divisione Provincie.

Diversum contra divisionem privis; quia ea pria singulae
iusticia quae speculatoris sunt eiusdem specie, qd falso datur et prius
practicus, et speculatoris ei pria, et contumere sollempniter. Et tunc qd
ea pria singulis hinc conditam rationem speculatoriam, qd ea
et eiusdem specie. Cetera et bona. Et si quis, qd isto potest, sub ipsa forma
modica qd sunt inimicis, et his non faciat quodlibet argutus tendant in
obstat, et penitentia hinc. sed haec ipso est causa spicie in aliis pries. qd ea
pria hinc iudicari ratione potest speculatorum. Dicitur. Tunc si
ius probatur dicitur. Tunc, asserendo ea pria singulis hinc eandem
ratione potest speculatoriam, qd sit una pria. n*il* est una spicie in
pma. Deinde et cetero. Id probatur dicitur. c. Mai. et T. Albin.
Primo et quia, haec ipso potest, qd est penitentia hinc non est spes in prima;
sed est alia, ut legimus dantis multas penitentias diversas spicem, tunc quoque
concessiones hinc spicem diversae. Tunc et concessiones sunt diversae,
ad extra, seu tria: una spicem diversa, aut diversa, aut saltem
altera spicem.

altera p.c. *Arg^a contra definitionem Prioris
contra definitionem Prioris dux i. Arg. dicit quod ueritatem*

contra defi*o*s priorz dues i. An*o*. dicit o*lo* su*ar*s p*ro*p*ri*a don*at*ri*o*